

NAGYBÖJT IV. VASÁRNAPJA

† EVANGÉLIUM Szent János könyvéből

Elment megmosakodni, és amikor visszatért, már látott.

Abban az időben: Jézus útközben látott egy vakon született embert. Tanítványai megkérdezték tőle: „Mester, ki vétkezett, ez vagy a szülei, hogy vakon született?” Jézus ezt felelte: „Sem ez nem vétkezett, sem a szülei. Mindez azért van, hogy megnyilvánuljanak rajta Isten tettei. Amíg nappal van, nekünk annak tetteit kell

cselekednünk, aki engem küldött. Eljön ugyanis az éjszaka, amikor senki sem cselekedhet. Amíg a világban vagyok, világossága vagyok a világnak.”

E szavak után a földre köpött, sarat csinált a nyállal, a sarat a vak szeméire kente, és így szólt hozzá: „Menj, mosakodj meg a Siloe tavában.” Siloe annyit jelent, mint Küldött. Ő elment, megmosdott, és amikor visszatért, már látott.

A szomszédok, és akik azelőtt koldusként ismerték, így szóltak: „Nem ez az, aki itt ült és koldult?” Egyesek azt mondták, hogy: „Ez az!” Mások pedig: „Nem, csak hasonlít rá.” Ő azonban kijelentette: „Én vagyok az!”

Erre megkérdezték tőle: „Hogyan nyíltak meg a szemeid?” Ő azt felelte: „Az az ember, akit Jézusnak hívnak, sarat csinált, megkente vele a szemem, és azt mondta: »Menj el a Siloe tóhoz és mosakodj meg!« El is mentem, megmosdottam, és most látok.” Ekkor megkérdezték tőle: „Hol van az az ember?” Ő azt felelte: „Nem tudom.”

Erre az embert, aki nemrég még vak volt, odavitték a farizeusokhoz. Aznap ugyanis, amikor Jézus sarat csinált és megnyitotta a vak szemét, szombat volt. Ezért a farizeusok is megkérdezték tőle, hogy hogyan kezdett látni. Ezt válaszolta: „Sarat tett a szememre, megmosdottam, és most látok.”

A farizeusok közül egyesek megjegyezték: „Nem Istentől való az az ember, hiszen nem tartja meg a szombatot.” Mások azonban így szóltak: „Bűnös ember hogyan tudna ilyen csodákat tenni?” És szakadás támadt köztük.

Azután újból faggatni kezdték a vakot: „Te mit gondolsz arról, aki megnyitotta szemeidet?” Ő azt felelte: „Hogy próféta!”

A zsidók ekkor már nem is hitték el neki, hogy vak volt és újra lát, olyannyira, hogy előhívták a szüleit, és megkérdezték tőlük: „Ez a ti fiatok, akiről azt állítjátok, hogy vakon született? Hogyan lehet, hogy most lát?” Azok ezt válaszolták: „Azt tudjuk, hogy ez a mi fiunk, és hogy vakon született. De hogy most miért lát, vagy ki nyitotta meg a szemét, azt nem tudjuk. Kérdezzétek meg tőle magától, hisz megvan a kora, hogy magáról beszéljen!” A szülők azért mondták ezt, mert félték a zsidóktól. A zsidók ugyanis ekkor már elhatározták, hogy aki Jézust Messiásnak meri vallani, azt kizárják a zsinagógából. Ezért mondták a szülei, hogy megvan a kora, kérdezzék meg őt.

Másodszor is hívták tehát a vakon született embert, és figyelmeztették: „Dicsőítsd meg az Istent! Mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös!” Ő így felelt: „Hogy bűnös-e, vagy sem, azt nem tudom. Egyet

tudok: hogy vak voltam, és most látok!” Erre ismét megkérdezték „Mit csinált veled? Hogyan nyitotta meg a szemeidet?” Ő ezt felelte: „Miért akarjátok újra hallani? Csak nem akartok ti is a tanítványai lenni?” Erre megátkozták, és azt mondták: „Te magad vagy az ő tanítványa! Mi Mózes tanítványai vagyunk! Azt tudjuk, hogy Mózeshez szólt az Isten, de hogy ez honnét jött, azt nem tudjuk!”

Az ember azonban ezt felelte nekik: „Éppen az a különös, hogy ti nem tudjátok, honnan van ő, és ő mégis megnyitotta a szemeimet. Jól tudjuk, hogy a bűnösöket nem hallgatja meg az Isten, de aki istenfélő és teljesíti Isten akaratát, azt meghallgatja. Mióta a világ világ, sohasem lehetett hallani, hogy valaki megnyitotta volna egy vakon született szemeit. Ha ő nem Istentől volna, nem tehetett volna semmit.” A zsidók ezt felelték neki: „Te oktatsz minket, aki mindenestül bűnben születél?” És kiteszítetták őt.

Jézus meghallotta, hogy kiteszítetták. Amikor találkozott vele, megkérdezte tőle: „Hiszel-e az Emberfiában?” Ő így válaszolt: „Ki az, Uram, hogy higgyek benne?” Jézus ezt felelte: „Látod őt, aki veled beszél: ő az!” Mire az ember így szólt: „Hiszek, Uram!” És leborult előtte.

Azután Jézus ezt mondta: „Ítélni jöttem e világra, hogy akik nem látnak, lássanak, és akik látnak, megvakuljanak.” Meghallotta ezt néhány körülötte álló farizeus, és megkérdezte: „Csak nem vagyunk mi is vakok?” Jézus így felelt: „Ha vakok volnátok, bűnötök nem volna. De ti azt mondjátok, hogy láttok, ezért megmarad bűnötök.”

Ezek az evangélium igéi.

Szemészet

(vö. Jn 9,1-41)

A mai evangéliumban Jézus szemészeti feladatokat lát el, s az orvostudomány egyik legrégebbi ágában dolgozik. Több mint 3600 évvel ezelőtt szemműtétekre vonatkozó rendeleteket hajtottak végre Hammurapi törvényoszlopa szerint: az orvosnak a sikeres műtétért jutalomként nagy összegű pénzt kellett adni. Másrészt, ha a szemész mulasztása miatt kudarcot vall, drámai

büntetéssel kellett szembenéznie: mindkét kezét levágták. Jézusnak nem kellett félnie ettől a veszélytől, mert másképpen jár el. Egy alternatív gyógy mód által gyógyítja meg a születése óta vak embert. Nem használ gyógyszereket, cseppeket vagy kenőcsöket, csupán csak a saját nyálát és az utca földjének keverékét. A vak ember nem kérte, hogy gyógyítsa meg, mégis visszanyerte a látását, anélkül, hogy egy szó is elhagyta volna a száját. A gyógyító nem kér semmit sem cserébe, még honoráriumot sem. Csak arra kéri a vakot, hogy mindkét szemét mossa meg a Siloe tavában. A vaknak a saját hozzájárulása kell ahhoz, hogy lásson.

A perspektíva megváltoztatása

A tó neve “Siloe” azt jelenti “küldött”, ezáltal János evangélista rámutat Jézusra, mint Isten hírnökére. Szavai és tettei révén az embereknek fel kell ismerniük, hogy valóban az Isten küldte Őt. A gyógyulás nemcsak meghökkenti a járókelőket, hanem nagymértékben el is idegeníti őket. A szomszédok és az ismerősök kíváncsiak, hogy valóban ugyaz az ember gyógyult-e meg. Nem tudják megmagyarázni a csodát, ezért elviszik őt a “szakértókhöz”. Ez az egész nem kapcsolódhat valós dolgokhoz. A farizeusoknak kell megítélniük az eseményt. Itt a csodálatos gyógyulás azonnal kikerül a figyelem középpontjából, és a szombat, a sabbat megsértésével foglalkoznak. A “dagasztás” a tilott tevékenységek egyike volt a szent napon. Ahelyett, hogy együtt örülnének a vak emberrel, hogy visszanyerte a látását, megkezdődik a kihallgatás.

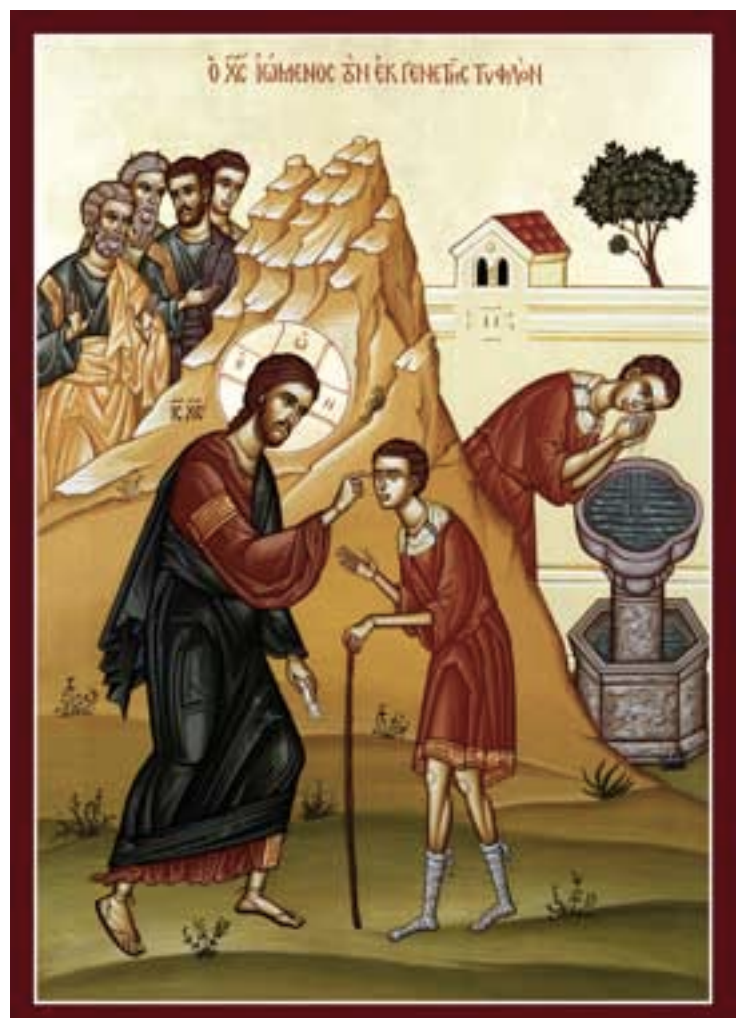
A bűnös gyógyult

A gyógyultat nem lehet félrevezetni, továbbra is kiáll meggyőződése mellett, Jézus gyógyító. Az egyszerű ember elmagyarázza a tudósoknak a csodát, akik nem tudják vagy nem akarják felismerni Isten munkáját. Végül felteszik az irónikus kérdést, hogy Jézus tanítványa szeretne-e lenni, majd kutasztják.

Jézus azonban továbbra is vigyáz rá. A látás visszaadásán túl megadja neki az élet világosságának szemlélését is. A vak ember mély, kettős értelemben vált látóvá. A történet iróniája: az eddigi látók lesznek vakok.

Az igazi látás képessége

Gondoljunk Sámuelre, akinek királyjelöltet kellett felkenni, azonban választásakor nem a külsőt és a megjelenést kellett figyelembe vennie. Isten az emberek szívét nézi. Végül Sámuel próféta Dávidot választotta, aki eredetileg láthatatlan volt. Pál apostol

beszél a Jézuson keresztüli megvilágosodásról, az emberek a sötétségből a fényre kerülnek. Ennek az a következménye az életben, hogy a **“világosság gyermekei”** legyünk, vagyis kedvesnek, igazságosnak és igaznak.

A megoldatlan rejtély

Ez nehéz: megtörni a régi látási és cselekvési szokásainkat. Az evangélium egy példa erre. A betegség és a boldogtalanság a régi elképzelés szerint a bűn következménye volt, mondhatjuk saját maguk okozták. Jézus nem oldja meg a szenvedés rejtélyét. Arra a kérdésre, hogy honnan és miért van a szenvedés, nem válaszol. De a vakokon keresztül láthatóvá teszi isten gyógyító akaratát. A hit megköveteli a szív készségét. Ha ez megtörténik, új teremtés jöhet létre. Lenyűgöző!

Új teremtés

Jézus ugyanúgy cselekszik mint az Isten, amikor létrehozza az embert a nedves földből. Ezt modellezi a vak ember szemére felvitt sár. Ez az új teremtés egyik cselekedete. Lépésről lépésre a látó személy megláthatja a fényt Jézushoz, az Úrhoz, aki teljesen megváltoztatta az életet.

A **“fény”** szó 295 alkalommal fordul elő a Szentírásban. Ezek egyharmada (97) az Újszövetségben. **Ez egy kulcsszó. Jön a fény, ez az út húsvéthoz, ami kiakar vezetni bennünket életünk sötétségéből.** Még a nagy szentek is megtapasztalhatták a reménytelenség idejét. Miért beszélt Keresztes János a lélek sötét éjszakájáról, vagy miért szenvedett Teréz anya életének ötven évében a fényhiányról, amelyet levelei tanúsítanak. **A világban zajló háborúk, terrorizmusok, erőszakok és járványok miatt úgy tűnik, hogy a sötétség győzedelmeskedik. A vakon született arra tanít bennünket, hogy imádkozzunk ellene: Add, hogy lássunk Téged, világ világosságát, lássunk és teljesen higgyünk Benned!**